

Rapport

Datum: 12 januari 2005

Rapportnummer: 2005/006

Klacht

Verzoeksters klagen erover dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie hun klacht van 17 februari 2004 ongegrond heeft verklaard. Verzoeksters klaagden er in die brief over dat de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) had geweigerd om de voor 25 februari 2004 geagendeerde hoorzitting te verplaatsen. Verzoeksters hadden het verzoek tot verplaatsing van de hoorzitting op 12 februari 2004 ingediend omdat hun gemachtigde op 10 februari 2004 een voor hen ongunstige uitslag van een taalanalyse had ontvangen.

Gezien het grote belang dat de Nationale ombudsman toekent aan adequate interne klachtbehandeling is besloten het onderzoek ambtshalve uit te breiden naar de wijze waarop de klacht van verzoeksters intern is behandeld. De desbetreffende gedraging is als volgt geformuleerd:

De wijze waarop de IND de klacht van verzoeksters heeft behandeld. In dit verband wordt gewezen op de hoorplicht en de plicht van het bestuursorgaan om zorg te dragen voor de registratie van de door hem ontvangen klachten.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de beoordeling van de klacht

1. Verzoekster, een vreemdelinge wier gestelde nationaliteit bij rechterlijke uitspraak van 13 september 2001 niet geloofwaardig werd geacht (verder te noemen "verzoekster 1"), diende in januari 2002 mede ten behoeve van haar minderjarige kind (verder te noemen "verzoekster 2"), een aanvraag in om verlening van een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling" (zie Achtergrond, onder 2.). Deze aanvraag werd afgewezen omdat verzoekster geen geldig grensoverschrijdingsdocument had overgelegd (zie Achtergrond, onder 2., 3. en 4.). Namens verzoekster werd eind juli 2003 een bezwaarschrift ingediend bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), gericht tegen de afwijzing. Bij brief van 21 januari 2004, gericht aan de gemachtigde van verzoekster, nodigde de IND verzoekster uit voor een hoorzitting op 25 februari 2004 naar aanleiding van het bezwaarschrift. Enkele weken later, bij brief van 6 februari 2004, zond de IND de gemachtigde een rapport van een taalanalyse waaruit naar voren kwam dat verzoekster niet afkomstig was uit het land waarvan zij stelt de nationaliteit te bezitten. De gemachtigde vroeg bij faxbericht van 12 februari 2004 aan de IND om de hoorzitting naar een latere datum te verplaatsen zodat zij in staat zou zijn een adequaat verweer te voeren tegen deze voor haar cliënte ongunstige resultaten van de taalanalyse. Bij faxbericht van 17 februari 2004 wees de IND dit verzoek af, waarna de gemachtigde nog dezelfde dag een klacht daarover indiende bij de IND. De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verklaarde bij brief van 1 maart 2004 deze klacht ongegrond. Verzoekster klaagt thans

over deze beoordeling van haar klacht.

2. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman deelde de minister mee dat zij de klacht van verzoekster kennelijk ongegrond achtte omdat het rapport taalanalyse voor verzoekster en haar gemachtigde, gelet op de rechterlijke uitspraak uit 2001, niet zo zeer nieuwe informatie bevatte over verzoeksters nationaliteit, als wel een bevestiging van de twijfels daarover. Daarnaast wees de minister erop dat de IND verzoeksters had gewezen op de mogelijkheid tot het laten uitvoeren van een contra-expertise en dat de IND, gelet op artikel 7:9 van de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond, onder 1.), gehouden was om verzoeksters opnieuw in de gelegenheid te stellen om te worden gehoord als, na het horen aan de IND feiten of omstandigheden bekend zouden worden die voor de op het bezwaar te nemen beslissing van aanmerkelijk belang konden zijn. Een voor verzoeksters gunstige uitslag van een contra-expertise vormde een dergelijk feit. Ook deelde de minister mee dat de IND de gemachtigde van verzoeksters had aangeboden om de hoorzitting met anderhalve week uit te stellen.

3. In de Awb is geen bepaling opgenomen waarin een termijn wordt voorgeschreven waarvoor een bestuursorgaan voor een hoorzitting naar aanleiding van een bezwaarschrift alle nieuwe informatie die voor haar van belang zou kunnen zijn voor de beoordeling op het bezwaarschrift, aan de belanghebbende moet hebben verstrekt.

Van het bestuursorgaan mag echter wel worden verwacht dat het de nieuwe informatie zodanig tijdig voor de datum van de hoorzitting verstrekt dat de belanghebbende, indien gewenst, adequaat verweer kan voeren.

4. In het onderhavige geval zond de IND negentien dagen voor aanvang van de hoorzitting een rapport taalanalyse waaruit bleek dat geen bevestiging kon worden gevonden voor de door verzoekster 1 gestelde nationaliteit. Reeds bij rechterlijke uitspraak van 13 oktober 2001 was vastgesteld dat aan verzoeksters verklaringen op dit punt geen geloof kan worden gehecht. Uit de beslissing op de aanvraag in eerste aanleg blijkt dat de aanvraag werd afgewezen omdat verzoekster 1 geen grensoverschrijdingsdocument had overgelegd. De minister kan daarom ook worden gevolgd in haar stelling dat met de uitslag van de taalanalyse geen nieuwe informatie werd onthuld, in die zin dat de door verzoekster 1 gestelde nationaliteit niet bevestigd kon worden.

Omdat uit de brief van de IND van 6 februari 2004 mag worden afgeleid dat de resultaten van een tijdig ingestelde contra-expertise door de IND zouden worden afgewacht voordat namens de minister een beslissing op het bezwaarschrift zou worden genomen, en omdat de IND, gelet op artikel 7:9 van de Awb, gehouden was verzoekster 1, indien gewenst, opnieuw te horen als zij met een contra-expertise haar verklaringen over haar nationaliteit had kunnen staven, is het niet onjuist geweest dat de IND in eerste instantie vasthield aan de oorspronkelijk geplande datum voor de hoorzitting.

5. Gelet op het bovenstaande kon de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, oordelen dat de klacht van verzoeksters niet gegrond was.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

II. Ten aanzien van de hoorplicht

1. Ingevolge artikel 9:10 van de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond, onder 1.) dient het bestuursorgaan de klager in de gelegenheid te stellen te worden gehoord, tenzij de klacht kennelijk ongegrond is dan wel de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

2. Verzoekster werd niet in de gelegenheid gesteld om naar aanleiding van haar klacht te worden gehoord.

3. Tijdens het onderzoek deelde de minister mee dat verzoekster niet in de gelegenheid was gesteld om te worden gehoord omdat zij de klacht van verzoekster had aangemerkt als kennelijk ongegrond.

4. Een klacht kan worden aangemerkt als kennelijk ongegrond wanneer het betrokken bestuursorgaan de ongegrondheid van de klacht direct na ontvangst van het klaagschrift zonder enig nader onderzoek kan vaststellen, en uit klaagschrift blijkt dat nader onderzoek in geen geval tot een ander oordeel zou kunnen leiden.

Gelet op de stand van zaken in het dossier van betrokkene kon de minister de klacht over het afwijzen van het verzoek om uitstel van de hoorzitting zonder nader onderzoek ongegrond achten. Dit betekent dat de IND niet was gehouden verzoekster in de gelegenheid te stellen om te worden gehoord in het kader van de klachtbehandeling.

Overigens was het beter geweest wanneer in de klachtafdoeningsbrief was vermeld dat de klacht werd aangemerkt als kennelijk ongegrond.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van de registratieplicht

1. Ingevolge artikel 9:12a Awb (zie Achtergrond, onder 1.) draagt het bestuursorgaan zorg voor registratie van de bij hem ingediende schriftelijke klachten.

2. In de klachtafhandelingsbrief van 1 maart 2004 werd door de IND geen klachtnummer vermeld.

3. Uit de reactie van de minister 10 september 2004 blijkt dat de IND de klacht van verzoeksters van 17 februari 2004 op 4 maart 2004, dus na verzending van de klachtafhandelingsbrief, registreerde. De minister deelde mee dat binnen de IND als regel

gold dat klachten binnen drie werkdagen dienen te worden geregistreerd.

4. Uit de toelichting bij artikel 9:12a Awb (zie Achtergrond, onder 5.) blijkt dat de registratie van klachten is bedoeld om de jaarlijkse publicatie van klachten mogelijk te maken.

Aangezien de IND, weliswaar na afronding van de interne klachtprocedure, de klacht van verzoeksters alsnog heeft geregistreerd, heeft de IND voldaan aan het wettelijk gestelde vereiste en in zoverre juist gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt eveneens behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is niet gegrond. De ambtshalve onderzochte gedraging van de IND is behoorlijk.

Onderzoek

Op 25 maart 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van L. (verder te noemen "verzoekster 1") en haar minderjarige dochter (verder te noemen "verzoekster 2"), ingediend door mevrouw mr. L.M. Straver, advocaat te Utrecht, met een klacht over een gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de IND.

Naar deze gedragingen werd een onderzoek ingesteld. De gedraging van de IND wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

In het kader van het onderzoek werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd, gelet op het grote belang dat de Nationale ombudsman toekent aan een adequate interne klachtbehandeling, ambtshalve besloten het onderzoek uit te breiden naar de wijze waarop de klacht van verzoeksters intern werd behandeld. Daarnaast werd aan de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Vervolgens werden verzoeksters in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoeksters maakten van die gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeksters gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 10 januari 2002 diende verzoekster 1, mede ten behoeve van verzoekster 2 (zie hiervóór, onder Onderzoek), een aanvraag in om verlening van een verblijfsvergunning met als doel “medische behandeling” (zie Achtergrond, onder 2.). De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie wees deze aanvraag af omdat verzoekster geen geldig grensoverschrijdingsdocument had overgelegd (zie Achtergrond, onder 2., 3. en 4.). Vervolgens werd op 29 juli 2003 namens verzoekster een bezwaarschrift ingediend bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

2. Bij brief van 21 januari 2004, gericht aan de gemachtigde van verzoeksters, nodigde de IND verzoekster 1 uit voor een hoorzitting op 25 februari 2004 naar aanleiding van het bezwaarschrift.

3. Bij brief van 6 februari 2004 zond de IND de gemachtigde een rapport van een taalanalyse. In de brief stond vermeld:

“...Ter voorbereiding van de ambtelijke commissie op 25 februari 2004 inzake het bezwaar tegen de afwijzing van de aanvraag van een verblijfsvergunning voor het ondergaan van een medische behandeling doe ik u hierbij (in kopie) het rapport taalanalyse toekomen.

Ik wijs u erop dat de uitslag van de taalanalyse tijdens de zitting van de ambtelijke (commissie; N.o.) ter sprake kan komen.

Ik wijs u erop dat u, indien betrokkene het oneens is met het resultaat van de taalanalyse, een contra-expertise kunt laten uitvoeren.

(...)

U dient binnen tien werkdagen na ontvangst van het rapport taalanalyse aan te tonen dat een contra-expertise is opgestart...”

4. Omdat uit het rapport taalanalyse naar voren kwam dat verzoekster 1 niet afkomstig was uit het land waaruit zij had gesteld afkomstig te zijn, vroeg de gemachtigde bij faxbericht van 12 februari 2004 aan de IND om de hoorzitting naar een latere datum te verplaatsen zodat zij in staat zou zijn een adequaat verweer te voeren tegen deze voor haar cliënte ongunstige resultaten van de taalanalyse. Bij faxbericht van 17 februari 2004 wees de IND dit verzoek af, waarna de gemachtigde nog dezelfde dag een klacht indiende bij de IND. Zij schreef onder meer:

“Hierdoor dien ik een klacht in tegen de afwijzing van mijn redelijke verzoek om de hoorzitting die gepland staat voor 25 februari 2004 a.s. te verplaatsen in verband met de resultaten van de taalanalyse die ik eerst 10 februari jl. per post heb ontvangen.

In een tijdsbestek van twee weken is het onmogelijk om tegenbewijs, zoals het overleggen van een contra-expertise, te overleggen. Door uw handelen worden mijn cliënten in hun belangen geschaad.”

5. Bij brief van 1 maart 2004 reageerde de IND, namens de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, onder meer als volgt op de klacht van verzoeksters:

“Met betrekking op de door u op 17 februari 2004 ingediende klacht over de weigering de hoorzitting van 25 februari 2004 te verplaatsen heb ik heden telefonisch contact met u gehad.

In dit telefoongesprek heb ik u voorgesteld om a.s. maandag 8 maart 2004 betrokkene uit te nodigen voor een hoorzitting van een ambtelijke commissie. Tijdens deze hoorzitting worden vragen gesteld (...) met betrekking tot het ingediende bezwaarschrift en kunnen vragen gesteld worden over het toegestuurde rapport over de uitgevoerde taalanalyse. Ik heb nadrukkelijk aangegeven dat de termijn voor het uitvoeren van een contra-expertise voor de taalanalyse afloopt op 24 maart 2004 (vier weken nadat u de bandopname ontvangen heeft).

Met het voorstel de hoorzitting op 8 maart 2004 te houden bent u niet akkoord gegaan, omdat naar uw mening voldoende tijd ontbreekt om eventuele nieuwe stukken in te dienen. Ik heb u gewezen op het feit dat het een verplaatste hoorzitting van 25 februari 2004 betreft, waardoor er voldoende gelegenheid is geweest om alsnog stukken te overleggen.

Indien u alsnog gebruik wenst te maken van de mogelijkheid om betrokkene op maandag 8 maart 2004 te doen horen, verzoek ik u mij dit per omgaande mee te delen in verband met het regelen van een tolk.

Uw klacht over het niet verplaatsen van de hoorzitting acht ik ongegrond, daar ook in de brief van 6 februari 2004 uitdrukkelijk is aangegeven dat de uitslag van de taalanalyse in deze hoorzitting aan de orde kan komen. Voorts blijkt uit de hele brief dat er ook na de hoorzitting ruimte is voor het indienen van een contra-expertise op de taalanalyse.

Met het voorstel om maandag 8 maart 2004 betrokkene alsnog uit te nodigen voor een hoorzitting heb ik, onverplicht, betrokkene een extra mogelijkheid geboden, om door een ambtelijke commissie gehoord te worden.

Met deze brief acht ik uw klacht van 17 februari 2004 afgedaan.”

Uit de klachtafhandelingsbrief bleek nergens dat de brief van 17 februari 2004 als klacht was geregistreerd bij de IND.

B. Standpunt verzoeksters

1. Het standpunt van verzoeksters staat hiervoor samengevat weergegeven onder Klacht.
2. Desgevraagd deelde de gemachtigde van verzoeksters op 19 april 2004 mee dat zij niet alleen een contra-expertise had willen laten uitvoeren, maar dat zij ook van zowel de Soedanese als de Nigeriaanse ambassade een verklaring had willen vragen omtrent de nationaliteit van verzoekster 1.

C. Standpunt minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

1. Bij brief van 10 september 2004 reageerde de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie onder meer als volgt op de klacht van verzoeksters:

“Hieronder wordt allereerst het feitencomplex in het kader van de klacht beschreven, vervolgens wordt ingegaan op de door u geformuleerde vragen en zal een reactie worden gegeven op de klacht.

Op 24 januari 2002 dienden verzoeksters een aanvraag in om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, met als doel 'voor het ondergaan van een medische behandeling', respectievelijk 'voor verblijf bij moeder gedurende haar medische behandeling'. Bij beschikking van 2 juli 2003 zijn de aanvragen afgewezen. Hiertegen is namens verzoeksters op 29 juli 2003 een bezwaarschrift ingediend. Bij schrijven van 21 januari 2004 zijn verzoeksters uitgenodigd om het bezwaarschrift op 25 februari 2004 toe te lichten ter zitting van een ambtelijke commissie. Op 6 februari 2004 is aan de gemachtigde van verzoeksters een rapport van taalanalyse toegezonden, uit welk rapport blijkt dat (verzoekster; N.o.) eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Nigeria. De gemachtigde van verzoeksters achtte de termijn tussen toezending van het rapport van taalanalyse en de hoorzitting te kort om tegenbewijs, zoals een contra-expertise, te overleggen. Bij schrijven van 12 februari 2004 heeft de gemachtigde verzocht de zitting van de ambtelijke commissie te verplaatsen naar een latere datum. Op 17 februari 2004 is de gemachtigde van verzoeksters schriftelijk medegedeeld dat haar schrijven van 12 februari 2004 geen aanleiding vormt om de hoorzitting te verplaatsen. Op diezelfde datum is door de gemachtigde een klacht ingediend. Bij schrijven van 25 februari 2004 deelt de gemachtigde van verzoeksters mee dat verzoeksters niet ter zitting van de ambtelijke commissie zullen verschijnen. In deze brief wordt nogmaals medegedeeld dat de gemachtigde de termijn tussen toezending van het rapport taalanalyse en de datum van de hoorzitting te kort acht om adequaat te reageren. In dit kader wordt door de gemachtigde verwezen naar artikel 7:4 Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond onder 1.; N.o.). Volgens dit artikel kunnen

belanghebbenden tot tien dagen voor het horen nadere stukken indienen. Op 1 maart 2004 is de gemachtigde van verzoeksters telefonisch voorgesteld om verzoeksters alsnog te doen horen en wel op 8 maart 2004. De gemachtigde van verzoeksters is op dit voorstel niet ingegaan. De gemachtigde zou onvoldoende tijd hebben om eventuele nieuwe stukken in te brengen. Bij schrijven van 1 maart 2004, aan de gemachtigde van verzoeksters, is de inhoud van genoemd telefoongesprek weergegeven. Bij diezelfde brief is de klacht van 17 februari 2004 ongegrond verklaard. Door of namens verzoeksters is gedurende de behandeling van het bezwaarschrift geen rapport van contra-analyse overgelegd. Bij beschikking van 30 maart 2004 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Namens verzoeksters is op 26 april 2004 een beroepschrift ingediend. Op diezelfde datum is een verzoek om voorlopige voorziening ingediend. Op het beroepschrift en het verzoek om voorlopige voorziening is vooralsnog niet beslist.

(...)

Uit de reactie van 1 maart 2004 op de klacht blijkt onder meer dat een medewerker van de IND telefonisch contact heeft gehad met verzoeksters. Op wiens initiatie/vond dit telefoongesprek plaats? Indien de IND het initiatief heeft genomen tot dit gesprek: met welk doel belde de medewerker? Graag ontvang ik een kopie van de telefoonnotitie van dit telefoongesprek.

Het telefoongesprek heeft plaatsgevonden op initiatief van een medewerker van de IND. De betreffende IND- medewerker heeft, zonder dat hij daartoe verplicht was, verzoeksters alsnog een mogelijkheid willen bieden zich te doen horen. Een en ander blijkt overigens uit de brief van 1 maart 2004. Van het telefoongesprek van 1 maart 2004 is geen telefoonnotitie gemaakt. De inhoud van het telefoongesprek is bij eerder genoemd schrijven van 1 maart 2004 aan de gemachtigde van verzoeksters bevestigd.

(...)

Het doel van de hoorzitting was verzoeksters de gelegenheid bieden het namens hen ingediende bezwaarschrift nader toe te lichten. Namens de IND zouden de volgende gespreksonderwerpen aan de orde worden gesteld:

- het rapport van het Bureau Medische Advisering;
- het paspoortvereiste;
- het rapport van taalanalyse.

Een schriftelijke voorbereiding van de hoorzitting heeft niet plaatsgevonden. Uit de brief van de gemachtigde van verzoeksters van 12 februari 2004 en de klacht van 17 februari 2004 is geconcludeerd dat verzoeksters niet ter zitting van de ambtelijke commissie van 25 februari 2004 zouden verschijnen. Deze conclusie is terecht gebleken.

(...)

Het bezwaarschrift is op 29 juli 2003 ontvangen. Op 8 oktober 2003 is door de IND verzocht om een taalanalyse. Op 4 december 2003 is het rapport taalanalyse door de IND ontvangen. Op 22 december 2003 zijn de gronden waarop het bezwaarschrift steunt ontvangen. Bij schrijven van 21 januari 2004 zijn verzoeksters uitgenodigd het bezwaarschrift op 25 februari 2004 ter zitting van een ambtelijke commissie toe te lichten. Bij schrijven van 6 februari 2004 is de gemachtigde het rapport taalanalyse toegezonden. Bij schrijven van 12 februari 2004 heeft de gemachtigde van verzoeksters verzocht om verplaatsing van de hoorzitting. Bij schrijven van 17 februari 2004 is de gemachtigde meegedeeld dat haar brief geen aanleiding vormt de hoorzitting te verplaatsen. Namens verzoeksters is op 17 februari 2004 een klacht ingediend. Op 1 maart 2004 zijn verzoeksters in de gelegenheid gesteld om zich alsnog te doen horen op 8 maart 2004. De gemachtigde van verzoeksters is hier niet op ingegaan. Eveneens op 1 maart 2004 is de klacht van 17 februari 2004 ongegrond verklaard.

(...)

De IND was niet genegen de hoorzitting naar een latere datum te verplaatsen aangezien het rapport van taalanalyse geen nieuwe feiten aan het licht bracht (...). Bovendien kan uit correspondentie van de IND aan de gemachtigde worden opgemaakt dat laatstgenoemde gelegenheid zal worden geboden om na de zitting van de ambtelijke commissie (nieuwe) stukken (bijvoorbeeld een rapport contra-expertise) in de procedure in te brengen. In dit kader wordt verwezen naar de brieven van 6 februari 2004 en 1 maart 2004. Een afschrift van bedoelde brieven treft u bijgaand aan.

Met betrekking tot de verwijzing door de gemachtigde naar artikel 7:4 Algemene wet bestuursrecht wordt het volgende opgemerkt. Ingevolge artikel 7:4 Algemene wet bestuursrecht kunnen belanghebbenden tot tien dagen voor het horen nadere stukken indienen. Artikel 7:4 van de Algemene wet bestuursrecht geeft evenwel niet de verplichting tot het opschorten van een zitting indien de stukken niet tot tien dagen voor het horen zijn ingediend. In de memorie van toelichting wordt in dit kader opgemerkt dat aan het bestuursorgaan moet worden overgelaten na te gaan wat een goede procesorde vereist en wordt verwezen naar artikel 7:9 Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond, onder 1.; N.o.). Laatstgenoemd artikel bepaalt dat wanneer na het horen aan het bestuursorgaan feiten of omstandigheden bekend worden die voor de op het bezwaar te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn, de belanghebbenden in de gelegenheid worden gesteld daarover te worden gehoord.

(...)

Verzoekster is in het kader van de behandeling van de klacht niet uitgenodigd voor een hoorzitting. De reden hiervan is gelegen in het feit dat de klacht als kennelijk ongegrond

werd aangemerkt. Hiertoe is het volgende redengevend.

Het rapport van taalanalyse heeft geen nieuwe feiten aan het licht gebracht. In dit kader wordt verwezen naar onder meer de uitspraak van 13 september 2001, (...), waarbij de President van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage de door verzoekster op 16 januari 1999 ingediende asielaanvraag onherroepelijk heeft afgewezen. De President oordeelde onder meer dat aan het relaas van verzoekster geen geloof kan worden gehecht en daarmee evenmin aan het door haar gestelde land en de plaats van herkomst, haar identiteit en nationaliteit. Verzoekster wist derhalve in ieder geval sedert 13 september 2001 dat aan de door haar opgegeven identiteit en nationaliteit geen geloof wordt gehecht. Het vragen om een taalanalyse was dan ook slechts bedoeld als een onderzoek ten overvloede. Verzoekster is derhalve, het vorenstaande in aanmerking genomen, ruimschoots in de gelegenheid geweest om door middel van het overleggen van authentieke documenten, dan wel anderszins, aan te tonen dat zij daadwerkelijk de door haar opgegeven identiteit en nationaliteit bezit. Verzoekster heeft dit evenwel nagelaten.

Uit de correspondentie van de IND aan de gemachtigde blijkt dat het rapport van taalanalyse ter zitting van de ambtelijke commissie ter sprake gebracht zou worden. Uit de correspondentie van de IND aan de gemachtigde blijkt voorts dat ook na de zitting van de ambtelijke commissie gelegenheid zou worden geboden om (nieuwe) stukken (bijvoorbeeld een rapport van contra-expertise) toe te zenden. De gemachtigde is bij schrijven van 6 februari 2004 in de gelegenheid gesteld een contra-expertise uit te voeren. De gemachtigde is medegedeeld dat wanneer van de geboden gelegenheid gebruik wordt gemaakt, zij binnen tien werkdagen na 6 februari 2004 dient aan te tonen dat een contra-expertise is gestart. Bij schrijven van 1 maart 2004 is de gemachtigde gewezen op de omstandigheid dat de termijn voor het uitvoeren van een contra-expertise voor de taalanalyse op 24 maart 2004 afloopt. Indien het rapport van contra-analyse na de zitting van de ambtelijke commissie en binnen de daartoe gestelde termijn zou zijn ontvangen dan zou, met in achtneming van artikel 7:9 van de Algemene wet bestuursrecht, worden bezien of verzoeksters opnieuw dienden te worden uitgenodigd om het bezwaarschrift ter zitting van de ambtelijke commissie toe te lichten.

(...)

De klacht is op 4 maart 2004 geregistreerd. Een afschrift van het klachtenregistratieformulier treft u bijgaand aan. De klachtafhandelingsbrief is van 1 maart 2004. Op laatstgenoemde datum was derhalve nog geen klachtnummer bekend. Binnen de IND geldt overigens als regel dat een klacht binnen drie werkdagen wordt geregistreerd.

De klacht van verzoeksters, ingediend door hun gemachtigde (...), acht ik ongegrond.”

2. Bij haar reactie zond de minister onder meer een kopie van de uitspraak van 13 september 2001 van de President van de Arrondissementsrechtbank te Den Haag

waarin de President expliciet overweegt geen geloof te hechten aan de verklaringen van verzoekster over onder meer haar nationaliteit.

3. Tevens zond de minister bij haar reactie een kopie van een klachtenregistratieformulier waaruit blijkt dat de klacht van verzoekster van 17 februari 2004 op 4 maart 2004 door de IND was geregistreerd en een klachtnummer had gekregen.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 7:4, eerste lid

“1. Tot tien dagen voor het horen kunnen belanghebbenden nadere stukken indienen.”

Artikel 7:9

“Wanneer na het horen aan het bestuursorgaan feiten of omstandigheden bekend worden die voor de op het bezwaar te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn, wordt dit aan belanghebbenden meegedeeld en worden zij in de gelegenheid gesteld daarover te worden gehoord.”

Artikel 9:10, eerste en tweede lid

“1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.”

Artikel 9:12a

“Het bestuursorgaan draagt zorg voor registratie van de bij hem ingediende schriftelijke klachten. De geregistreerde klachten worden jaarlijks gepubliceerd.”

2. Vreemdelingenwet 2000

Artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a en tweede lid

“1. Onze Minister is bevoegd:

a. de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

2. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.”

Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b en tweede lid

“1. Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien:

b. de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.”

3. Vreemdelingenbesluit 2000

Artikel 3.72

“Een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.”

4. Vreemdelingencirculaire 2000

B8/3.3 Voorwaarden

“Ingevolge artikel 16 Vreemdelingenwet juncto artikel 3.72 Vreemdelingenbesluit kan onder omstandigheden vrijstelling worden verleend van het paspoortvereiste. Blijkens de nota van toelichting bij laatstgenoemd artikel vormt het ondergaan van een medische behandeling in Nederland daartoe in het algemeen onvoldoende aanleiding, aangezien het enkele ondergaan van een medische behandeling de vreemdeling in het algemeen niet belet om zich tot zijn ambassade of consulaat te wenden. Gelet hierop kan derhalve slechts in geval van zeer bijzondere individuele omstandigheden vrijstelling worden verleend van het paspoortvereiste.”

5. Tweede Kamer, vergaderjaar 1998-1999, 25 837, nr. 9

“Aanvulling van de Algemene wet bestuursrecht met een regeling over de behandeling van klachten door bestuursorganen

(...)

Artikel 9:12a

Het bestuursorgaan draagt zorg voor registratie van de bij hem ingediende schriftelijke klachten. De geregistreerde klachten worden jaarlijks gepubliceerd.

Toelichting

Ingevolge dit amendement zorgt het bestuursorgaan voor registratie en jaarlijkse publicatie van schriftelijk ingediende klachten. Voor het bestuursorgaan vormt de voorgestane regeling een basis voor een structureel leerproces. Het verschaft algemeen inzicht en vormt een bijdrage tot versterking van dat leerproces bij die bestuursorganen waar dat thans nog geen structurele plaats heeft. Voor professionele organen zal dit reeds praktijk zijn. Het scheidt dus geen onnodige bestuurslasten. Publicatie draagt bij aan transparantie van en controle op bestuursorganen.”